

En ben ik in de zintuighoogten
ontvlamt in de diepte van mijn ziel,
Uit de vuurwereld van geest
Het goddelijk waarheidswoord:
Zoek vermoedend in geestesgronden
Geestverwant jezelf te vinden.

Reuzenrad

Soms duizelt het je wel eens. Waar ben ik: geestgronden, zintuighoogten, zielendiepten, wereldverten? Het is een vraag die bij deze zomertijd hoort, als de ziel tot zomerswaartse hoogten (spreuk 10) wordt meegenomen door het zonnelicht.

Als je omhoog zwiert in een reuzenrad, blik je omlaag in de diepte en je realiseert je: daar beneden sta ik met mijn voeten op de grond. Gemengde gevoelens, extatisch om de hoogte, verlangend naar de vastheid op aarde, onzeker en wee door de vallende beweging, hilarisch als het weer omhoog gaat. Denken, voelen en willen worden door elkaar gehusseld. Zo snel draait het rad van het jaar niet, maar het doet je wel alle kanten van je eigen wezen voelen. Nu in de hoogte van de zomer zegt de weekspreek: kijkt omlaag, naar waar je jezelf óók terug kunt vinden. Let niet alleen op wat je ziel beleeft in de hoogte en de diepte, maar tast verder naar wat je wezenlijk bent. Een mensenwezen, waarvan de kern verwant is aan de wereld van de geest. Soms realiseer je je als in een flits: mijn ware wezen is niet wat ik van mezelf voel in vreugde of verdriet, mijn ware wezen deel ik in de geesteswereld. Met wie deel je je bestaan? De dichter Novalis schrijft: "Onze vermoedens zijn de engelen die ons veilig op onze levensweg begeleiden." Onze engel voert ons langs de plaatsen waar we moeten komen. Zonder sentiment met liefdevolle stelligheid en waar nodig ons terug leidend wanneer we te snel wilden of verdwaalden. Dan is wat ons raakt in het leven minder belangrijk, heeft wat we vergaarden minder gewicht. Het maakt dankbaar in de terugblik op je levensweg.

Een Middeleeuwse lofzang roept de heilige Johannes aan in de hymne "Ut queant laxis", een gebed opdat we dank kunnen brengen aan degene die ons leidt: *Opdat uw dienaren uw wondere daden kunnen bezingen met luide stem: verlos hun onreine lippen van de schuld, o heilige Johannes.*

De zangmeester Guido van Arrezzo gebruikte de beginnoten van elke regel – de opeenvolgende tonen op de toonladder – om zijn zangers het notenschrift van laag tot hoog te leren: ut – re – mi – fa – sol – la.

Hymn.

U T que-ant laxis re-soná-re ffrbris Mí- ra gestó-

rum fámu-li tu-ó-rum, Sól-ve pollú-ti lábi-i re-á-tum,

Sáncte Jo-ánes.

Luister naar: <https://www.youtube.com/watch?v=3QoUSXUoIFU>

Rudolf Steiner schreef voor iedere week van het jaar een spreuk die kleur en betekenis geeft aan de loop van het jaar. Hij beschreef met woorden van 100 jaar geleden de werkelijkheid van nu. De weekspreuken zijn door mij vrij vertaald. Het origineel lees je hier: <https://www.antrovista.com/verdieping> – klik op weekspreek.

Kees Verhage